

tivt på bl.a. et dansk bidrag gennem SHIRBRIG til en eventuel kommende FN-fredsbevarende operation i Sudan, som jo efter de seneste meldinger rykker nærmere.

For at løfte de mange nye opgaver vil der også være behov for i højere grad at inddrage regionale sikkerhedsorganisationer. Regeringen støtter et styrket militært samarbejde mellem FN og både NATO og EU. Også selv om forsvarsforbeholdet betyder, at Danmark ikke i øjeblikket kan være med på EU-siden, er vi dog med på NATO-siden. Vi støtter også de afrikanske samarbejdsorganisationer og disses evne til at dæmpe og løse konflikter.

Kl. 11.10

De enkelte fredsbevarende operationer er blevet stadig mere komplekse. En varig sikring af freden fordrer ikke blot overvågning af våbenhviler, men en bred vifte af indsats, afvæbning, demobilisering, reintegration af de stridende parter til opbygningen af regeringsinstitutioner og fremme af demokrati, retsorden og menneskerettigheder.

På hovedkvarterniveau og på landeniveau mangler FN imidlertid de fornødne planlægnings- og koordinationsmekanismer, der kan sikre FN en sammenhængende og strategisk indsats.

Fra dansk side vil vi arbejde for, at FN får tilført yderligere kapacitet til at gennemføre en langsigtet planlægning på det civile krisestyringsområde. Det vil være oplagt at trække mere systematisk på bl.a. UNICEF, UNDP og de øvrige fonde og programmer, som fra årtiers arbejde har et indgående kendskab til lokalforholdene. Også EU har værdifuld viden og erfaring her, og vi arbejder for, at EU og FN kommer til at arbejde tættere sammen og dermed både komplementerer og styrker indsatserne.

Der er også behov for at styrke koordinationen af gennemførelsen af bistandsprogrammer og deres finansiering mellem de forskellige FN-organisationer, Verdensbanken, de regionale udviklingsbanker og de bilaterale donorer. Regeringen vil her arbejde for, at der nås fremskridt på dette vigtige område og ikke mindst, hvor det virkelig tæller i de enkelte udviklingslande.

Afrika byder sikkerhedspolitisk og udviklingspolitisk på de største udfordringer for FN. Mens det samlet set går fremad for udviklingslandene i deres bestræbelser på at nå FN's 2015-mål, går det den forkerte vej for Afrika.

Afrikanerne har i de senere år selv gjort en stor indsats for at løfte ansvaret, men det er

langt fra tilstrækkeligt. Kun gennem en stor og fælles indsats de næste 10 år kan verdenssamfundet give Afrika det løft, der skal til for at overvinde problemerne. Et særligt ansvar påhviler de vestlige lande inklusive Danmark for at leve op til de mange løfter om udviklingsbistand, gældslettelser og øget verdenshandel.

Regeringen vil arbejde for, at 2005-topmødet, som jeg nævnte indledningsvis, til næste år stiller skarpt på de afrikanske problemer og løsninger. Vi vil arbejde for, at de vestlige lande lever op til finansieringsforpligtelserne, som er givet på FN-topmøderne senest i Monterrey og Johannesburg. Vi vil arbejde for en opfølgning på handelsspørgsmålene fra Doha- og Cancún-møderne.

Det vil være oplagt, at Danmark i lyset af vor store Afrikainsats spiller en særlig rolle i Sikkerhedsrådets løsning af de afrikanske konflikter. Op mod halvdelen af de konflikter, der aktivt behandles i Sikkerhedsrådet, udspiller sig i Afrika. De lægger beslag på 50-70 pct. af Sikkerhedsrådets tid.

Over 80 pct. af FN's fredsbevarende personel er udsendt til indsatser i Afrika. En aktiv dansk indsats i forhold til løsningen af de afrikanske konflikter i Sikkerhedsrådet vil ikke mindst fokusere på at sikre sammenhængen mellem FN's og andre aktørers militære, politiske, humanitære og genopbygningsaktiviteter.

I forlængelse af den betydelige danske bilaterale støtte til styrkelsen af den afrikanske sikkerhedsarkitektur vil vi søge at fremme samarbejdet mellem FN, Verdensbanken, den Afrikanske Union og de regionale organisationer i Afrika. Både ECOWAS i Vestafrika og EGAT i Østafrika er med dansk støtte meget aktive i konfliktløsning.

Vi vil lægge vægt på et regionalt fokus, der vil kunne sikre sammenhængen i Afrikainsatserne for hele FN-systemet og styrke en fælles tilgang til problemerne. Afvæbning af stridende parter, børnesoldater, flygtninge, hiv/aids, handel med lette våben og håndhævelse af sanktioner må ses i en sammenhæng. Også indsatsen mod ulovlig handel med naturressourcerne vil skulle have opmærksomhed.

Selv om der fokuseres meget på de nye trusler, er de mellemstatslige stridigheder desværre ikke ophørt. Det daglige arbejde med de 20-25 konflikter, der løbende optræder på Sikkerhedsrådets dagsorden, vil skulle have højeste danske prioritet under Sikkerhedsrådsmedlemskabet.